

att då klockaresyssla varder ledig, eger kyrkoförsamling uti lagligen utlyst kyrkostämman besluta den aflöning klockaretjensten åtföljer med inberäkning af boställen, der de finnas, samt om organisttjenst dermed är eller varder förenad lönebeloppet derefter lämpa, hvarefter, sedan sådant beslut vunnit laga kraft, tjensten i enlighet med Kongl. förordningen den 6 December 1878 tillsättes.

Att denna aflöning skall utgöras efter grunder som gälla för kommunalutskylder.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1883.

J. A. Eriksson.

N:o 33.

Af Herr **E. A. Lundblad**: *Angående landtförsvarets ordnande i öfverensstämmelse med de grunder därför, som i Kongl. propositionen N:o 11 till 1871 års Riksdag föreslagits.*

I Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof, sid. 1 och 2, utlofvas bland annat särskilda propositioner:

dels angående afskrifning af grundskatter samt af rustnings- och roteringsbesvärerna m. m., dels med förslag till förordning angående beviljning af fast egendom och af inkomst, dels med förslag till förordning angående beviljningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter, dels med förslag till förordning angående stämpelafgiften och dels angående nedsättning af lastpenningarne äfvensom till förhöjning af bränvinstillverkningskatten; dessa förslag innebära:

1:o) bortskänkande till en del af statens ordinarie inkomster till belopp af åtskilliga millioner kronor årligen, hvilka belopp uteslutande komma till godo de besutna jordegarna;

2:o) borttagande af den indelta armén och efterskänkande af de till densamma anslagna räntor och besvär, som hvila å rust- och rotehållarne;

3:o) försvarets grundande på värfvad stam, kasernerad på skilda platser inom landet.

För ersättande af den brist dessa afskrifningar af statsinkomster medföra äfvensom för de ökade utgifter, försvaret kräfvat, fordras nya skatter, hvilka skattebördor till hufvudsaklig del komma att tynga industriidkaren, köpmannen, löntagaren och den mindre bemedlade allmänheten.

Det har sagts, att de nu snart väntade förslagen rörande grundskatter och försvaret grunda sig på 1873 års Riksdags kompromissförslag. Jag för min del anser, att detta kompromissförslag varit till ett hinder för ett lyckligt lösande af dessa frågor; de äro hvar för sig så stora frågor och af den vikt och betydelse, att de ej på något vis böra sättas i sammanhang med hvarandra; ett köpsläende rörande ordnandet af vårt fosterlands försvarsväsende förefaller mig ej värdigt.

Försvaret, grundadt på värfvad stam, skulle komma, derom är jag öfvertygad, att såväl i städerna som på landsbygden emottagas med missbelåtenhet och bekymmer.

Då jag nu ej kan gifva min röst för grundskatternas och öfriga å jorden hvilande besvärss afskrifning; ej heller för ett försvar grundadt på utslutande värfvad stamtrupp, vill jag härmed föreslå, att Riksdagen antager det till 1871 års Riksdag framlagda så kallade "Abelinska härordningsförslaget". Detta förslag grundar sig derpå, att svenska armén skall bestå af stam och beväring, stammen utgöras af vår värfvade och indelta armé, samt beväringens öfningstid utsträckas.

Ehuru ej egande de insigter, som fordras för att bedöma, hvilket försvar utaf de många, som föreslagits, skulle vara ur rent militäriskt teknisk synpunkt för vårt fosterland det lämpligaste, eger jag grundadt stöd för min åsigt, att det så kallade "Abelinska förslaget", som uppväxt ur förhandenvarande förhållanden och på inhemsk grund, är i väsentliga afseenden att föredraga framför de öfriga. Detta 1871 års förslag upprättades utan påtryck af kompromiss, förordades varmt såväl inom som utom Riksdagen af framstående militärer och andra erfarne män, och har, efter hvad jag tror, synnerligast på sista tiden allt mer vunnit i den allmänna meningen.

Med anledning af det framställda vågar jag hemställa:

att Riksdagen täcktes antaga ändring af vårt försvarsväsende i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående landtförsvarets ordnande den 26 Januari 1871 innehåller med de modifikationer, som kunna af Utskottet föreslås;

och anhåller jag om remiss af denna min motion till samma Utskott, som kommer att behandla det från Kongl. Maj:t väntade härordningsförslaget.

Stockholm den 27 Januari 1883.

Eric Albert Lundblad.

N:o 34.

Af Herr **E. A. Lundblad**: *Angående ändrade bestämmelser i fråga om bevakning af varufordran i konkurs.*

Ehuru Riksdagen tvenne gånger afslagit mina motioner rörande ändring af konkurslagen, i det syfte det borgenär, hvilkens fordran uti konkursbo, grundande sig på räkning för varor med rabattberäkning vid kontant likvid inom viss tid, ej skulle ega rätt för denna sin fordran bevaka mer än nettobeloppet, vågar jag ytterligare komma med framställning i samma ämne. Skälen därför äro, att jag genom samtal med erfarne män, hvilka uttalat önskvärdheten af en ändring i lagen i det syfte jag hemställt, ytterligare stärkt mig i min åsigt, samt att dertill Lag-Utskottet uttalat sig att en förändring "synes önskvärd". Med hänvisande till mina motioner riksdagarne år 1880 N:o 86 och år 1881 N:o 23 samt Utskottens utlåtanden, har jag äran hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att ingå till Kongl. Maj:t med begäran, att Kongl. Maj:t täcktes inkomma till Riksdagen med förslag till ändring i konkurslagen i det syfte jag här ofvan hemställt.

Stockholm den 27 Januari 1883.

Eric Albert Lundblad.
